

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 18/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., H., vo veci namietaného porušenia čl. 47 ods. 2, čl. 50 ods. 3 a čl. 154 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5 To 231/10 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. januára 2011 doručená sťažnosť M. B., H. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 47 ods. 2, čl. 50 ods. 3 a čl. 154 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 5 To 231/10. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 7. januára 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením krajského súdu sp. zn. 5 To 231/10 z 12. októbra 2010 doručeným sťažovateľovi 8. novembra 2010 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu

Zvolen (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 T 196/09 z 5. mája 2010, ktorým bola odmietnutá obžaloba Okresnej prokuratúry Z. na sťažovateľa a vec vrátená prokurátorovi do prípravného konania, pričom okresnému súdu bolo uložené, aby vo veci znova konal a rozhodol. Tým došlo k porušeniu označených článkov ústavy. Vyšetrovateľ neumožnil sťažovateľovi preštudovať vyšetrovací spis. Vyrozumel sťažovateľa a jeho obhajkyňu o možnosti preštudovať spis, hoci sťažovateľ 27. augusta 2009 oznámil, že obhajkyňa nedôveruje a že si nepraje, aby vo veci urobila ďalší úkon, a to ani neodkladný. Obhajkyňa o tom vyšetrovateľa informovala s tým, aby počkal s preštudovaním vyšetrovacieho spisu, kým bude sťažovateľovi pridelený nový obhajca. Vyšetrovateľ túto požiadavku ignoroval. Okrem toho sťažovateľovi neumožnil telefonický kontakt s obhajkyňou. Krajský súd sa mylne domnieva, že nedošlo k porušeniu práva sťažovateľa na obhajobu a že boli splnené všetky podmienky na oboznámenie s výsledkami vyšetrovania. Vyšetrovateľ zmenil aj právnu kvalifikáciu skutku tak, aby vylúčil pôsobnosť medzinárodných zmlúv v tejto veci.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy s tým, aby bolo uznesenie krajského súdu zrušené a vec bola vrátená prokurátorovi. Žiada tiež, aby mu bol ustanovený advokát ako právny zástupca v konaní vedenom ústavným súdom, a to vzhľadom na jeho zárobkové a majetkové pomery.

Z uznesenia krajského súdu sp. zn. 5 To 231/10 z 12. októbra 2010 vyplýva, že ním bolo zrušené uznesenie okresného súdu sp. zn. 3 T 196/09 z 5. mája 2010 vo výroku o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania s tým, že sa okresnému súdu ukladá, aby vo veci znova konal a rozhodol. Podľa názoru krajského súdu obhajkyňa sťažovateľa bola povinná plniť si povinnosti až do 2. septembra 2009, keď bola zbavená povinnosti obhajovať, a teda aj 27. augusta 2009 sa mala zúčastniť oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania. Súd totiž nemôže okamžite reagovať na žiadosť obvineného, ktorý sa pre nesúhlas s ustanoveným obhajcom domáha iného obhajcu, ale musí túto skutočnosť náležite preveriť, a až skutočne dospeje k záveru o potrebe zmeny obhajcu, potom vydá príslušné rozhodnutie. Vzhľadom na to nebolo porušené sťažovateľovo právo na obhajobu. Naopak, boli splnené všetky podmienky potrebné na realizáciu práva na oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania, a to tak pre sťažovateľa, ako aj pre jeho

obhajkyňa. Pokiaľ sťažovateľ a jeho obhajkyňa toto právo nerealizovali, hoci tak mohli urobiť, neboli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov.

Trestná vec vedená proti sťažovateľovi nie je dosiaľ ukončená. Má dôjsť k jej prerokovaniu na hlavnom pojednávaní okresného súdu. Sťažovateľovi nič nebráni, aby

všetky svoje námietky uplatnené v sťažnosti presadzoval tak na okresnom súde, ako aj v prípadnom ďalšom odvolacom konaní na krajskom súde. Nemožno dokonca vylúčiť ani podanie dovolania proti konečnému rozhodnutiu krajského súdu, pokiaľ toto nebude pre sťažovateľa priaznivé.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ dosiaľ nevyčerpal všetky prostriedky ochrany označených práv pred všeobecnými súdmi, je právomoc ústavného súdu v danej fáze veci vylúčená.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2011